

Domnule Procuror General,

Subsemnatul **Chitic Mircea Victor Daniel**, domiciliat în București pe str.
nr. et. ap. , sector , legitimat cu , CNP
, în temeiul art. 275 și următoarele C.p.p. formulez prezenta

PLÂNGERE CONTRA ACTELOR PROCURORULUI

împotriva rezoluției adoptată în dosarul 1169/P/2010 de către procurorul Zlata Gabriela prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de făptuitorii Bănescu Traian, Lixandru Gabriel Cătălin, Badea Cristian și Mincă Costel prin care vă solicit restituirea dosarului pentru continuarea cercetării penale în temeiul art. 231 C.p.p. pentru următoarele motive:

A. În ceea ce privește neînceperea urmăririi penale față de Bănescu Traian sub aspectul comiterii infracțiunii de insultă, având în vedere dezincriminarea infracțiunii de insultă prevăzută de art. 205 C.pen. prin **Decizia ICCJ 8/2011** privind recursul în interesul legii cu privire la consecințele DCC nr. 62/2007 asupra activității dispozițiilor art. 205, 206 și 207 din Codul penal, suntem obligați să acceptăm soluția adoptată de procuror prin care a constatat că ulterior săvârșirii faptei prevăzute de art. 205 C.pen. de către făptuitorul Bănescu Traian acesteia i-a fost înlăturat caracterul penal prin Decizia 8/2011 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție, motiv pentru care procurorul în mod corect a aplicat dispozițiile art. 10 lit. b C.p.p.

B. Față de neînceperea urmăririi penale față de Bănescu Traian pentru infracțiunea prevăzută în Codul Penal la art. 180 arătăm că decizia adoptată de către procurorul Zlata Gabriela este nelegală sub un dublu aspect: 1.) interpretarea abuzivă și aplicarea literală parțială a unor norme constituționale cu ignorarea altora și 2.) aplicarea greșită a normelor procedural penale.

1. Greșita și parțiala aplicare a textului constituțional, defectuos interpretat

Pentru a adopta soluția pe care o atacăm procurorul Zlata Gabriela a luat act mai întâi de aspectele sesizate de către subsemnatul prin plângerea 21.10.2010 precum și de faptul că *“nu au fost depuse acte medicale din care să rezulte dacă integritatea fizică a [subsemnatului] (...) ar fi fost în vreun fel afectată și dacă ar fi necesitat acordarea de îngrijiri medicale”*, constatare care constituie în sine însăși un act de cercetare penală care a avut ca efect încadrarea faptei într-una din modalitățile prevăzute de către art. 180 C.pen., și anume la modalitatea prevăzută de alin. 1 al art. 180 C.pen.

Dan MV Chitic

avocat & practician în insolvență

tel. (+4) 0744

fax (+4) 034

Mail:

www.danchitic.ro

După această succintă cercetare a fondului sesizării mele, procurorul își asumă rolul crucial de a transpune și a pune direct în aplicare în dreptul procesual penal al normelor constituționale, moment în care *“analizând sesizarea din prisma prevederilor constituționale”, a “constatat că în prezenta cauză nu pot fi efectuate cercetări penale împotriva președintelui Băsescu Traian sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzută de art. 180 alin. 1 Cod penal.”*

Pentru a ajunge la această concluzie, procurorul Zlata *“constată”* în Rezoluția sa mai întâi faptul că potrivit *“art. 84 alin. 2 din Constituția României, “Președintele României se bucură de imunitate” și ia act de faptul că “Prevederile articolului 72 alineatul (1) se aplică în mod corespunzător.”; potrivit acestui din urmă text “Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.”*

Apoi, în pofida evidenței textului Constituțional mai sus citat, probabil exercitându-și atribuțiunile în temeiul *“principiului legalității”* prevăzut de art. 131 din Constituție, cu de la sine putere, procurorul dă întâietate aplicării dispozițiilor art. 96 din Constituție în detrimentul dispozițiilor art. 84 și 72 din aceeași Constituție, pe care, de facto, procurorul le abrogă în momentul în care ajunge la concluzia că *“Singura situație în care Președintele României poate fi pus sub acuzare este reglementată de Constituție prin art. 96 și are ca temei săvârșirea de către acesta a faptei de “înaltă trădare”.*

Numai prin încălcarea principiului separației puterilor în stat și a dispozițiilor art. 16 al. 1 și 2 din Constituție procurorul a putut conchide că *“având în vedere că în cauză lipsește o condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, în cauză se va dispune neînceperea urmăririi penale față de Băsescu Traian pentru infracțiunea prevăzută de art. 180 alin. 1 Cod penal, în temeiul prevederilor art. 10 lit. f Cod procedură penală.”* Pentru a ajunge la această soluție, voit sau nu, din neștiință sau din neputință, procurorul a interpretat și aplicat normele constituționale în mod greșit în prezenta speță, aplicarea literală și exclusivă ale disp. art. 96 din Constituție negând texte constituționale dar și evidențe ale interpretării sistematice și logice ale textului Constituțional în ansamblul său.

Astfel, interpretarea sistematică a normelor constituționale ce reglementează imunitatea Președintelui României ne pun în fața unor evidențe:

- a) mai întâi, articolul 84 alin. 2 din Constituție unde este prevăzută **imunitatea președintelui** face trimitere **expres** la art. 72 unde este reglementată imunitatea parlamentară și care limitează răspunderea juridică a deputaților și senatorilor, (deci implicit și a Președintelui României) exclusiv *“pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.”*
- b) articolul 84 alin. 2 din Constituție **nu** face trimitere la art. 96 unde este prevăzută doar o procedură specială, **punerea sub acuzare**. Cu alte cuvinte, așa cum am putut vedea și în cazurile atâtor deputați și senatori, Președintele conform textului Constituției *nu* se bucură de **impunitate penală** pe durata mandatului, acesta având o imunitate limitată la *“voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.”*
- c) **art. 96 din Constituție**, în mod distinct de ansamblul celor două articole citate mai sus (84 și 72 din Constituție - care definesc conceptul de “imunitate” a Președintelui), prevede separat o **responsabilitate specială și distinctă a Președintelui** (ca subiect activ calificat, unic posibil făptuitor al acestei infracțiuni) față de orice alt cetățean al României, și anume **“înalta trădare”** (“infracțiune” care însă nu este reglementată de Codul penal - sic!). Pentru această “infracțiune” specială constituția prevede și un mod de sesizare special și anume - **“punerea sub acuzare”** de către Camera Deputaților și Senat, (...) *cu votul a cel puțin două*

treimi din numărul deputaților și senatorilor - așa cum este numită și reglementată în constituție, mod de sesizare distinct ce excede ansamblul celor normate de către art. 221 și 279 și urm. C.p.p.. Mai mult, pentru această reglementare specială este prevăzută și o **competență extraordinară, directă și exclusivă** de soluționare a "**punerii sub auzare**" de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Vom mai aminti și faptul că textul constituțional în această procedură extraordinară exclude în totalitate intervenția Parchetului, fapt iarăși cu totul excepțional față de modurile de sesizare reglementate în Codul de Procedură Penală în articolele mai sus amintite, căci în această procedură specială "*în ședință comună, cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților și senatorilor, pot hotărî punerea sub acuzare a Președintelui României*", "*Propunerea de punere sub acuzare poate fi inițiată de majoritatea deputaților și senatorilor*" iar "*Competența de judecată aparține înaltei Curți de Casație și Justiție*" - cu alte cuvinte Parchetul General NU are competență în cercetarea actelor de "înantă trădare" iar nu acesta formulează "punerea sub acuzare". În cele din urmă, "**punerea sub acuzare**" de către Parlament a Președintelui are și un **efect imediat excepțional**, neprevăzut de de către articole 84 și 72 din Constituție și de nicio altă dispozițiune legală, și anume faptul că "*De la data punerii sub acuzare și până la data demiterii Președintele este suspendat de drept.*"

- d) aplicarea literală și exclusivă a disp. art. 96 din Constituție încalcă spiritul și litera aceleiași Constituții care prevede la art. 16 la alineatele 1 și 2 că "*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*" precum și faptul că "*Nimeni nu este mai presus de lege.*"
- e) O regulă generală de interpretare sistematică a dispozițiilor legale și contractuale (edictată expres în noul cod civil la art 1268 - "*Clauzele se interpretează în sensul în care pot produce efecte, iar nu în acela în care nu ar putea produce nici unul.*") ne obligă ca prin aplicarea exclusivă și discreționară a unor norme să nu facem ineficiente alte articole din Constituție cum sunt art. 16, 84 și 72, toate făcute inoperante și abrogate *de facto* numai prin aplicarea abuzivă a unei singure norme constituționale, respectiv art. 96 din Constituție.
- f) Dacă legiuitorul constituant ar fi vrut să ofere președintelui României o imunitate penală totală nu ar fi dispus în mod expres în capitolul "Președintele României" la articolul 84 - "*Incompatibilități și imunități*" faptul că "*Președintele României se bucură de imunitate. Prevederile articolului 69 alineatul (1) se aplică în mod corespunzător.*" respectiv faptul că "*Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.*", ci ar fi lăsat singur articolul 96 să reglementeze imunitatea Președintelui, așa cum, într-o total diferită perspectivă constituțională, Constituția Franței are ca unică normă privitoare la imunitatea Președintelui Franței articolul 67 (care pare să fi fost temeiul Rezoluției procurorului Zlata G) care prevede că "*Le président de la République n'est pas responsable des actes accomplis en cette qualité, sous réserve des dispositions des articles 53-2 et 68. Il ne peut, durant son mandat et devant aucune juridiction ou autorité administrative française, être requis de témoigner non plus que faire l'objet d'une action, d'un acte d'information, d'instruction ou de poursuite. Tout délai de prescription ou de forclusion est suspendu. Les instances et procédures auxquelles il est ainsi fait obstacle peuvent être reprises ou engagées contre lui à l'expiration d'un délai d'un mois suivant la cessation des fonctions.*" (Președintele Republicii nu este responsabil pentru actele săvârșite în această calitate, sub rezerva artiolelor 53-2 (care recunoaște autoritatea curții penale internaționale) și 68 (care stabilește o procedură parlamentară de demitere în caz de neîndeplinire a funcțiilor

prezidențiale). El nu poate, pe durata mandatului său și în fața niciunei instanțe sau autorități administrative franceze, să fie chemat ca martor și nici să facă obiectul unei acțiuni, al unui act de informare, de instrumentare sau de urmărire. Orice termen de prescripție sau de decădere este suspendat. Instanțele și procedurile care sunt astfel împiedicate pot fi reluate sau inițiate contra lui [a Președintelui Franței] la expirarea unui termen de o lună după încetarea funcției.).

Toate argumentele de mai sus ne obligă să constatăm **aplicabilitatea simultană atât a dispozițiilor art. 84 raportat la art. 72 CR cât și a dispozițiilor art. 96 din Constituție**. Aparentul conflict dintre cele două corpuri de norme constituționale nu poate fi rezolvat decât prin stabilirea întinderii efectelor fiecărei norme în parte și nu prin preferarea, prin prioritizarea arbitrară a unora în fața altora, motiv pentru care va trebui să apelăm la metoda de interpretare *per a contrario* a normelor constituționale mai sus amintite. Astfel, ținând cont că avem pe de o parte norme care acordă o imunitate *exclusiv limitată la activitatea politică*, toate raportate la disp art 16 al. 1 și 2 din Constituție, și pe de altă parte norme care stabilesc o *procedură specială* de sesizare, cercetare și instrumentare (*punerea sub acuzare*) a Președintelui României *pentru o unică infracțiune* - înalta trădare, interpretarea logică a textului Constituțional ne impune concluzia că **orice altă infracțiune de drept comun săvârșită de Președintele României, în afara pseudo-infracțiunii de "înantă trădare", adusă la cunoștință organelor de urmărire penală în temeiul art. 221 sau 273 C.p.p.** - adică toate infracțiunile prevăzute în Codul penal sau în alte legi speciale, atâta vreme cât nu privesc "*voturile sau (...) opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului*" - **trebuie cercetată de către organele competente ale Statului Român și adusă în fața organelor jurisdicționale indiferent de calitatea temporară a făptuitorului acesteia**. Bineînțeles, o asemenea cercetare nu are ca efect imediat suspendarea de drept a mandatului Președintelui României așa cum este cazul prevăzut de art. 96 din Constituție, și bineînțeles Parchetul general are competență de cercetare a faptelor cu care a fost sesizat spre deosebire de situația prevăzută de articolul mai sus amintit. Este motivul pentru care de altfel, doamna procuror Zlata a putut adopta Rezoluția pe care o criticăm, căci dacă în speță ar fi fost aplicabil art. 96 din Constituție, fapta ar fi fost "cercetată" direct de către Parlamentul României.

Având în vedere cele de mai sus, este evident că **dispozițiile Constituției României, spre deosebire de Constituția Franței, nu acordă Președintelui României impunitate penală, Președintele fiind responsabil pentru actele săvârșite în timpul exercitării mandatului său sau înainte de începerea acestui mandat și putând fi tras la răspundere civilă sau penală pe durata mandatului său**.

Pentru toate aceste motive **soluția adoptată de procurorul Zlata Gabriela conform căreia "în aceste condiții, față de dispozițiile legii fundamentale, rezultă că președintele nu poate fi cercetat, dedus judecății sau judecat pentru săvârșirea de fapte penale, cu excepția faptei de înaltă trădare" este nelegală și străină spiritului și litererei Constituției României motiv pentru care vă solicit să constatați inexistența unui temei legal pentru suspendarea prezentei cauze și să dispuneți reînceperea urmăririi penale a făptuitorului Băsescu Traian**.

2. Greșita aplicare a normelor procedural penale

În cele ce urmează vom arăta caracterul ilegal al adoptării unei Rezoluții prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale împotriva făptuitorului Băsescu Traian *chiar din perspectiva interpretării pe care a îmbrățișat-o fără rezerve doamna procuror*.

Astfel, efectuarea oricărui act de cercetare din partea unui procuror într-un dosar în care subiectul activ al infracțiunii (făptuitorul) este presupus a fi Președintele României este nelegală, deoarece în situația în care articolul 96 CR ar fi singur aplicabil în speță (și asta prin interpretarea "frantuzită" a Constituției României), singura instituție care are competență de cercetare a Președintelui pe durata mandatului său este Parlamentul României, Parchetul General neputând în această situație nici măcar să întreprindă acte de cercetare prealabilă a acestuia.

În această speță, având în vedere că nici Codul de Procedură Penală și nici Constituția României (spre deosebire de cea franceză) nu prevede suspendarea urmăririi penale pe durata exercitării mandatului președintelui, Parchetul general de îndată ce a luat la cunoștință numele făptuitorului și a constatat calitatea de Președinte în exercițiu a acestuia, având în vedere vidul legislativ și imposibilitatea adoptării unei soluții în temeiul unei norme legale, ar fi trebuit să înceteze de îndată orice act de cercetare penală fără a efectua acte de cercetare prealabilă și cu atât mai puțin de a adota o Rezoluție de neîncepere a urmăririi penale. Față de această situație învederăm următoarele:

a) Procurorul Zlata Gabriela a dispus neînceperea urmăririi penale față de Băsescu Traian pentru infracțiunea prevăzută de art. 180 alin. 1 C.p. în temeiul art. 10 lit. f C.p.p. "având în vedere că în cauză lipsește o **condiție** prevăzută de lege necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale", fără însă a menționa care este **condiția** care lipsește pentru tragerea la răspundere penală a făptuitorului. Practica și doctrina au reținut unanim că art. 10 lit. f C.p.p. are în vedere situații în care, pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, trebuie să fie îndeplinită o **anumită condiție prevăzută în mod expres de lege**, cum ar fi existența plângerii prealabile în formele cerute de lege pentru unele infracțiuni sau autorizarea sau sesizarea organului competent pentru alte infracțiuni prevăzute expres în legile în vigoare. Or, în speța de față **procurorul nu precizează care este condiția prevăzută de lege care nu este îndeplinită pentru a fi pusă în mișcare acțiunea penală și asta pentru un singur motiv: de lege lata nu există nicio prevedere legală care să condiționeze ridicarea imunității și începerea urmăririi penale împotriva Președintelui României la care procurorul să fi putut face trimitere, și asta pentru simplul fapt că Președintele are imunitate exclusiv "pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului" conf art. 84 și 72 C.R..** Având în vedere această situație de fapt și de drept dispunerea neînceperii urmăririi penale față de Băsescu Traian în temeiul art. 10 lit. f. Cod procedură penală este nelegală deoarece niciuna din condițiile impuse **expres și limitativ** de către dispoziția procedurală amintită nu este îndeplinită pentru a fi împiedicată exercitarea acțiunii penale față de Băsescu Traian, căci nici nu "lipsește plângerea prealabilă a persoanei vătămate", nici nu există vreo "autorizare sau sesizarea a vreunui organ competent" care să fie prevăzută ca o condiție de pedepsibilitate sau ca impediment procedural pentru punerea în mișcare a acțiunii penale și nici nu există o altă "condiție prevăzută de lege" care să cuprindă vreo dispoziție care ar stipula necesitatea unei autorizații speciale prealabile, a unei sesizări speciale sau vreo altă condiție de ordin procedural necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale.

b) Apoi, faptul că procurorul a dispus că "la încetarea stării de imunitate a președintelui României, din oficiu sau la solicitarea expresă a persoanelor interesate, cercetările să fie reluate în vederea analizării pe fond a aspectelor sesizate" este echivalent cu o **suspendare a cercetării penale a Președintelui României pe durata mandatului său**, suspendare care nu apare expres menționată nici în Constituție, nici în alte legi speciale și nici printre cele

menționate limitativ la art. 239 în Codul de procedură (care vom aminti odată în plus că este de strictă interpretare și aplicațiune), căci funcția de președinte nu prezumă sau implică existența unei *“boli grave, care îl împiedică [pe făptuitor] să ia parte la procesul penal”*. Având în vedere faptul că totuși procurorul a dispus de facto suspendarea prezentului dosar fără vreun temei legal este evident că aceasta și-a depășit atribuțiunile legale și, abuzând de poziția sa, a trecut la novarea Codului de Procedură Penală. Astfel:

- Neînceperea urmăririi penale nu este o soluție care să ducă la suspendarea unei cauze penale;
 - NU există în codul de procedură penală posibilitatea suspendării unui dosar penal pentru o altă cauză decât cea prevăzută de art. 239 C.p.p. - *“boli grave, care îl împiedică [pe făptuitor] să ia parte la procesul penal”*, aceste boli trebuind să fie constatate prin expertiză medico-legală;
 - Cazul descris în Rezoluția atacată prin care se prevede posibilitatea reluării urmăririi penale *“în vederea analizării pe fond a aspectelor sesizate” “la încetarea stării de imunitate, din oficiu sau la solicitarea expresă a persoanelor interesate”* NU este prevăzut nici în art. 270 C.p.p. și nici în alte norme procedurale speciale;
 - Soluția adoptată de procuror nu poate fi acceptată nici ca întemeindu-se pe disp art. 273 C.p.p., căci reluarea urmăririi în cazul prevăzut la al. 1 respectiv are loc *“dacă ulterior se constată că nu a existat în fapt cazul care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia încetarea sau scoaterea de sub urmărire.”*, adică, în cazul în care s-ar constata inexistența *faptului* care a dus la încetarea urmăririi penale, respectiv inexistența mandatului de președinte al lui Traian Băsescu și nu ridicarea imunității acestuia la terminarea mandatului.
- a) Nu în ultimul rând, în situația în care Băsescu Traian s-ar bucura în mod legal de o imunitate absolută, sinonimă cu impunitatea penală, pe perioada întregului său mandat, adoptarea unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale IMPLICĂ faptul că în dosar s-au efectuat cercetări, fapt neprevăzut și interzis de art. 96 din Constituție! Efectul direct al acestei soluții este acela că această rezoluție va putea fi (și este) atacată mai întâi la procurul ierarhic superior în temeiul art 278 C.pen., iar mai apoi, în ipoteza respingerii prezentei plângeri, în temeiul art. 278¹ C.p.p. subsemnatul voi ***“face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță”***, unde coform alineatului 4 al aceluiași articol ***“Persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, (...), precum și persoana care a făcut plângerea se citează”***... ceea ce, aducându-l pe Președinte în fața Înaltei Curți în timpul exercitării mandatului său încalcă odată în plus flagrant teza adoptată de către procuror conform căreia Președintele are o imunitate penală absolută, comparabilă cu cea din sistemul constituțional francez.

C. Referitor la sesizarea subsemnatului cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art 323 C.pen. (asocierea în vederea comiterii de infracțiuni) de către Băsescu Traian, Lixandru Gabriel Cătălin, Badea Cristian și Mincă Costel arătăm că procurorul Zlata Gabriela nu s-a pronunțat sub niciun aspect asupra acestei sesizări, ci a menționat doar că *“apreciez că simpla referire la respectiva infracțiune nu impune adoptarea unei soluții asupra fondului cauzei”* fără însă a *“dispune”* cu privire la această infracțiune, fapt care face ca Rezoluția adoptată să nu fie legală, atâta vreme cât în materia penală nu există *“pronunțări implicite”*.

D. Față de neînceperea urmăririi penale față de Lixandru Gabriel Cătălin și Badea Cristian pentru infracțiunea prevăzută în Codul Penal la art. 180 C.pen. arătăm că soluția adoptată de către procurorul Zlata Gabriela este nelegală și nefondată.

Astfel, procurorul reține în Rezoluția sa că *“demersurile întreprinse de Lixandru Gabriel Cătălin și Badea Cristian, în contextul evenimentelor prezentate chiar și de persoana vătămată, se situează în limitele procedurilor specifice de protecție a demnitarilor și nu se circumscriu vreuneia dintre acțiunile prevăzute în textul de incriminare”*.

Soluția adoptată este nefondată și poate constitui chiar o încurajare a actelor abuzive ale organelor de protecție și pază ale demnitarilor împotriva cetățenilor României. Astfel, aprecierea că actele de agresiune asupra unui cetățean pentru singurul motiv că a fost înjurat și agresat de către demnitarul în serviciul căruia se aflau *“se situează în limitele procedurilor specifice de protecție a demnitarilor și nu se circumscriu vreuneia dintre acțiunile prevăzute în textul de incriminare”* echivalează cu instituirea unei puteri discreționare și paralegale de represiune pentru demintari și instituirea unei imunități de facto a persoanelor aflate în serviciul acestora, fapt ce contravine dispozițiilor constituționale dar și tratatelor internaționale la care România este parte.

Pentru acest motiv, neînceperea urmăririi penale împotriva făptuitorilor Lixandru Gabriel Cătălin și Badea Cristian în temeiul art. 228 raportat la art. 10 lit d C.p.p. pe motivul *lipsei laturii obiective (comiterea de acte ilicite de agresiune)* se constituie într-o veritabilă legalizare a abuzurilor comise fără motiv de către aceștia împotriva subsemnatului, cu atât mai mult cu cât din cauzele menționate mai sus nu s-a putut stabili niciun aspect legal cu privire la faptele săvârșite de făptuitorul Băsescu Traian. Astfel, doar în ipoteza și în momentul în care se va stabili că Băsescu Traian nu a săvârșit nicio faptă de natură penală asupra subsemnatului se va putea trage concluzia că ei doi făptuitori mai sus menționați au acționat în virtutea misiunii pe care aceștia o aveau, în caz contrar ei nefiind nimic mai mult decât coautori sau complici ai acestuia atâta vreme cât subsemnatul nu am fost agresiv față de demnitarul pe care îl protejau. Amintesc faptul că în plângerea mea am menționat expres că *“cei doi domni care îl însoțeau (probabil agenți SPP) au venit din spatele numelui Băsescu și fără niciun motiv m-au agresat: unul dintre ei m-a prins foarte strâns de gât (cel din stânga mea, respectiv din dreapta făptuitorului Băsescu Traian) iar altul mi-a imobilizat mâinile strângându-le cu putere (cel din dreapta mea)”*, toate acestea depășind în mod evident atribuțiunile acestora de serviciu și constituindu-se într-un veritabil act de abuz în serviciu, astfel cum sunt reglementate de art. 246 și 247 C.pen.

E. Față de neînceperea urmăririi penale față de Mincă Costel pentru infracțiunea prevăzută în Codul Penal la art. 180 C.pen. arătăm că soluția adoptată de către procurorul Zlata Gabriela este nelegală și nefondată și în privința acestui făptuitor, atâta vreme cât acesta a participat activ la acțiunile de agresare și intimidare nejustificate și nelegale împotriva subsemnatului săvârșite de către ofițerii SPP mai sus menționați.

Pentru toate aceste motive vă solicit în temeiul art. 231 C.p.p. restituirea dosarului pentru continuarea cercetării penale împotriva făptuitorilor Băsescu Traian, Lixandru Gabriel Cătălin, Badea Cristian și Mincă Costel.

Daniel MV Chitic